

maatte modfætte sig den, og han bemærkede, at naar den mindre Plan dengang var bleven fremmet, havde vi maaskee i 1860 haft en Gavn i mindre Maalestok, men bedre end vor nuværende. Feilen var, at man dengang fastholdt, at man vilde have det Allerbedste, medens man ogsaa bør see paa, hvad man for Dieblittet har Gøne til at udføre. Det ærede Medlem har altsaa viist os det Uheldige i, at man begyndte paa Noget, der var for stort, og at vi ellers i 1860 vilde have haft Noget, vi kunde være tjente med, men skulle vi nu i 1865 igjen komme tilbage til at ville have det Bedste, ville vi maaskee i 1868 ikke faae, hvad vi nu see os istand til at opnaae. Dette maa, troer jeg, minde os om Sandheden i det franske Ordsprog, at det Bedste er det Godes Fiende. Lad os ikke ved at komme tilbage til en Plan, som efter min Mening har gjort saa uendelig megen Skade, forstyrre det Gode, som vi kunne opnaae. Jeg skal ikke opholde mig ved enkelte Punkter i Grosferer Andersens Plan, der er bleven udførlig debatteret paa sin Vandring fra Indenrigsministeriet til Magistraten, fra Magistraten til Borgerrepræsentationen, fra denne til Havneraadet o. s. v., og jeg vil ærlig sige, at naar jeg ikke indlader mig paa at behandle Enkelthederne deri, er det, fordi jeg ikke forstaaer mig derpaa, thi jeg er ikke Techniker. Jeg troer naturligviis meget godt at forstaae Sagen i dens Heelhed, thi ellers vilde jeg ikke have bedet om Ordet; men jeg føler mig ikke kaldet til at afgjøre, om dette eller hiint Løb er hensigtsmæssigt, om den Betænkning, der er afgiven af de Sø- og Handelsretten, er rigtig eller ikke. Det er som sagt Noget, jeg ikke forstaaer mig paa, og jeg er meget bange for at udtale mig om det, jeg ikke forstaaer, men jeg troer ganske vist, at Grosferer Andersens Plan, der som den sidste ærede Taler har fremhævet, er for stor, har gjort megen Skade, idet den bestandig har foretværet Publicum og Autoriteterne som Noget, der først skulde afgjøres, før man kunde begynde paa noget Mindre. Man har imidlertid nu lagt en Plan efter en mindre Maalestok, og Grosferer-Comiteen samt de Medlemmer af Handelsstanden, der have haft med dette at gjøre, og som

have været enige i, at den er god og gavnlig i sig selv, samt at den vil føre os videre i materiel Henseende, end om vi ventede, til vi kunde faae noget Større, ere for en stor Deel Mænd, som baade tale og virke for Fremskridt. — Jeg skal dernæst gjøre en anden Bemærkning af en mere almindelig Character, nemlig med Hensyn til Meddelelsen af Concessioner. Jeg troer, at vi gjøre os skyldige i en meget stor Feil i saa Henseende, idet vi overmaade let gaae til at give saadanne. Dette kan vel være rigtigt; men man bør stille een Betingelse, nemlig den, at der, enten igjennem Pengemidler, som deponeres, eller igjennem de Folk, som stille sig frem med Planen, skal gives Garanti for, at de ogsaa have Midler til at udføre den. Dette er imidlertid Noget, man altid forsømmer her. Man skal give megen Frihed og lade de Paagældende tumle frit med Plads, hvorfor der ellers ikke er nogen Brug, men man skal ogsaa vide, at Folk ikke kunne henholde Bøen eller andre Private i flere Aar blot ved at stille i Udsigt, at de kunne slaffe fremmede Midler tilstede, hvoraf de, naar det kommer til Stykket, ikke kunne skaffe en Stilling tilveie, eller i alt Fald langt fra, hvad der behøves, og det er det, jeg troer har været Ulykken med denne Plan. For et meget rigt Land vilde den vistnok have haft en stor Betydning, og naar Danmark havde været rigt nok til at anvende 5 Millioner derpaa, troer jeg, at dens Gjennemførelse vilde have været til stort Gavn, ja, jeg troer, at der med 3 Millioner vilde udrettes mere, end der nu bliver udrettet; men hvis man gjør sig den Illusion at kunne faae Penge fra fremmede Steder, tager man høiligen feil. Havde det været muligt at faae fremmede Penge, skulde den Mand, der stod i Spidsen for Sagen her hjemme, og den Mand, der stod i Spidsen for den i England, have viist, at de kunde skaffe nogle af Pengene tilveie; da vilde Folk her nok ogsaa have tilstodt Noget, men da dette ikke er steet, troer jeg, at vi kunne bruge de 3 Millioner paa en bedre Maade end ved at anlægge dem i en Actiecapital til dette Foretagendes Udførelse, og det vilde efter min Mening være den eneste Maade at faae denne Plan udført paa. Grunden til, at jeg har